નગદી.

રામ ભજ...   જમ હામી રહનુ માત બલી
મુજપે મેહેરકર હમેસા ધરૂ તુમારા ધ્યાન ધરૂ બલી—ટેક
લીઆ જનમ અજનીકે પેટસે ઉડકે ગએ અસમાન બલી
નીગળા સુરજકો સુરજકો ખાનેકા ફલ જાન બલી
રાહુ કેતુ આએ લડનેકો મારી લગુરતાન બલી
ગએ ભાગવા દોનો દેવામે પામે અભય વરદાન બલી

સેર.

સીતા ચુરાકર લગ આયા હકારી રાવન હે
ધુઢને નીકલો સીતાકો રામ ઔર લછમન હે
ભાગ તુમારેથે બડે ગુરૂ મીલે રામચદ્ર તુમે
ગએ સુધ લેને સાતાકી સુનકે રામ બચન હે—વા૦
કુદે સમદર ગએ લકમે લેકે અગુસ્તાન બરી—મુજપે મેહેરકર

ચોક ૧

મીલે જાનકી મેઆકર ફીર ચલે લંક દરમીયાન બલી
રાવનકે બાગમે જાએ ફલ ખાએ કીયા તોફાન બલી
મારે કઇ હજારો રાક્ષસ બડે બડે પેલવાન બલી
ધમકા સકે અદર કેસે હેરખા બ્રમાકા માત બલી

સેર

ઇંદ્રજીતકે સગમે ગએથી જાદા એઠા દસાન નહે
સમજા આસમ જાનકી કરી જુગતી શુન પનહે
રૂંઇલ પેટા પુછમે ઔર ઉપર તે લગી ગવ તુમ
અગ્ની સેસી લગાવગે જદ ઉસમેહ મારા મનહર હે—વા૦
પુછસી મંગાઇ મુછ જલાઇ રાવતકી એસે અકલવા નબલી—મુજપે૦

ચોક ર

ખાકમે સોનેકી લંક જમાઇ દેવ સબ કરે બખાન બલી

। હકીકત ધી-
ુ આનન્દ હુવે મારૂં
। હુકમ સેન્યા બાદરકી ક
દ બાદરકા સેનમે જોધા અં.
.મણુકા બીડા ખાદ્યે હોકે ચલે આગેવાન બલી—મુજપે.

ચોક ૩

કામકો વીર ધરોના કરી દુષ્ટોકી હાન બલી
લડાઇ લંકેમે તુમને મચાદી ઘમસાન બલી
રાવણકા બંધુ કુંભકરણકે કાટે નાક ઓર કાન બલી
લંગુરમે બાંધકે પછાડે લાખોંકે લીએ પ્રાણ બલી

સેર

લક્ષ્મણકે કારણ બુટી સંજીવન લાનેકા કીયા પ્રન હે
દ્રોણાગીરી લાએ ઉઠા જીસમે બુટી સંજીવન હે
દાસ અમર પાસે મરમ જબ આધીન તુમારે હો રહે
દયા દામોદરપે કરી મીટ ગએ સબીઓ વ્રન હે—વા૦
મદદ તુમારી મોરાર ભગવાન કન્તે કરે મેદાન બલી—મુજપે

ચોક ૪ થો પુરણ.

રંગત ખડી.

ગાતે હો તુમ નોક ચોકમે મીજલસકે અંદર હમસે
જો ચડસે તે પડગે દોડમે ઘણો તેનો આખર નમસે—ટેક
હટીલે બન બેઠે સામને વભરાતે સબકો દમપે
તારા દમને કોઇક અમામા આવીને જમડો દમસે
પકડ જોર કર ડાલે તુજકો ઓર બાંધેવો લાલ ખમસે
એવો જે રજનનો માર ભાઈ કેમ કરીને તું ખમસે
ઉસે ચલેના તેરી તક બુરી પડા દેખેગા ચસમસે—જો ચડસે

ચોક ૧.

બાદશાહી સુલતાની પાતેહે અપની કરની વોક રમસે
છોડી રાજપાત જાવુ પડસે જીતસે જે હરીને નમસે
ખુસ હોતા હે બુરા કામસે છાતી ફતેગી ફેર ગમસે
જે નેકીના કરવાવાળા તેને બુરા કામ કરો કેમ ગમસે
પરાયોકા દીલ નહી દુખાના અપને જોર ઓર જુલમસે-જે ચડશે

ચોક ૨.

બબા ખાખી ગુમાન મતકર કામ પડેગા ભસમમે
ઉત્તમ છે નરદેહી જગતમા આખર ખાખમા જઇ રમસે
લાખો મરદા ને ગએ ગજરકે બડે બડે રૂખ રૂસ્તમસે
નીકળ્યા પરપોટા જલમાથી તે એક પળકબી કેમ ખમસે
બાકી તેડી મતકર કીસમે જરા તો ડર ઉસ હાકમમે—જે ચડસે

ચોક ૩.

કેહે તે હે હમ સીદી બાત જબ તુમ હો જાતે હો ધમમે
ગ્યાનો ચાપડો મારશે અમન્તારે વાગો તારો ચમ ચમસે
છોડ મીજાજી પડકડો ગદીબી કામ રખો એક હમ દમસે
કયુ દામોદરનુ નહી માને તો ભુટ્યો ભુટ્યો તુ ભમસે—વા૦
ભેદ તુમે નહી મીલે બદકા તો પુછો હમારે કાસમમે—જે ચડસે

ચોક ૪

રંગત ખડી.

એ સસારસા ધરહે ધેરા ઉતરો પાર નેમ ધરમમે
કાચી કાયા છે પુતલું માટીનુ તે તો માટીમા જઇ રમસે
રાજા યા અફળા તુડરોના તું એ કીસીકે હમસે
દમપર દમ કરે યાદ હરીની સત પુરૂષ તો નહી દમસે
દુનીયામે કંઇ લાખો કરોડો તેરે નામ કેહું દમસે
ટેક નામની રાખે જે કોઈ કાલબી તેને ના દમસે
સુખ દુઃખ પાતેહે જગમે સબ અપની કરનીયા કરમસે—કાચી કાયા

ચોક ૧

ભવ સાગરસે તીરને ચાહતો યારી કરો ઉસ સનમસે
નાદ ઉતારે પાર પલકમાં પ્રેમથી જે હરને નમસે
ના મળે તનમન વારો.મારો છુટો મરન ઓરજ નમસે

ઘણી શીખામણ દીધી પણ શું કું કાષ્ટ નમાવ્યુ નહિ નમસે—વા૦
શુનકે હમારે સકુન સકત દીલએ હોતે નરમસે—કાચી કાયા.

ચોક ૨

નમીએન કરતે જીસકુ એનો હમને હોજાતે ખમસે
ખોટા કરમ દુનીઆમા કરીને ભાર પાપનો કેમ ખમસે
ઇસી પાપકો લીએ અંતકો બાધા જાએગા તું ખમસે
આવસે કામ લઇ જશે પકડીને એક પળકી નહી ખમસે—વા૦
કુનાકે તઇ જાનેદ સબ જગ વાકીફ હે ઇસ મરમસે—કાચી કાયા

ચોક ૩

દાસ અમર આધીન કામના એબ દેદ સંગમસે
હરી કીરતન વીના દામોદરને કથાતો નહી ગમસે
ડબલ ભગવાન કહે સભામે કયા કામ જોગી જંગમસે
ગુણ નામનો જે કોઈ ગાસે તેતો હરીને મન ગમસે—વા૦
કહેના જીદ હકાની નહીતો ઉડકે ચલે જાવ ભમરસે—કાચી કાયા

ચોક ૪ પુરણ

સખી

પ્રથમ રકે ચરણુ સીસધર કરૂ આ દેસજી
ગુરૂ દેવ હોય દયાળતો મીટજા એક લેસજી
રહેતી ભવાની દાએની સનમુખ શ્રી ગણેસજી
રક્ષા અમર ઉપર કરે બ્રમા વીસ્નુ મહેસજી

ધોસો

રજો ગુન બ્રમાકા અવતાર સતો ગુણ વીસ્નુ પાલનહાર
તમો ગુણુ શીવ શંકરકા કાર કરે પલમે શૃંઘાર
તીર્થ તીર ગુનસે શ્રાજનહાર અમરકો હે જીસકા આધાર
ગુરૂકી અજબ કળા છાઇ ખીલી ઘટ ઘટમે રોસનાઇ

સખી

પ્રથમ સમરૂ ગણપતી હનુમાન જતી માતા સરસ્વતી—તમારી
કરો મેર માહારાજ લાજ આજ રાખો હમારી
હું સરણે તમારે આવુ ચરણુ ચીત લાવું ગુણનીત ગાવું—વીચારી
—ાનવાન છો તમો સુધા [illegible] આપો સારી

છો સીવ ગીરજાના ત ા દુ ખના ભજન કષ્ટના હરનન—બ્રમ્ચારી
બેઉ બળવાન વળી છો નીર અહંકારી
છે અમર તમારો દાસ ચરણની પાસ રેવાની આસ
દામોદર એમ કહે હુ તો દરસનનો ભીખારી—મનધારી

ધોસો

ગણપતી હનુમાન બેઉ બાળ એક શીવનો એક ગીરજા બાળ
આવે સંકટમે સાહે તતકાળ ભગવતની કરે છે બઉ સભાળ
દુષ્ટના છે એતો બેપ કાલ હમારી કરો સદા પ્રતીપાલ
સભા માગ મરૂ હુ તમને આજ નોકર જો સાહે હમનેજી

ખ્યાલ હોલી રંગત લંગડી ગુજરાતી.

ધને દીવસે આવી છબીલી આજ તુ મારી આટીમા
હુ નહી જવા દઉ ઘણો રસ ભરોછો છાતીમાં—ટેક
લઇને હાથ પીચકારી પ્યારી ધુઢતો તને વ દરાવનમા
માહા મહીનાથી ધુઢતા મલી મને તુ ફાગનમા
પ્રેમથી બોલી નાર નાથજી છે ઇચ્છા મારા મનમા
રમુ હુ હોળી કૃષ્નજી પણ હુ છુ બાળા પનમા
કસી મારો કુમ કુમા નાથજી વાડો મારા જોબનમા
તેથી દરૂ છઉ બાઉ ઘણા તે તમને તનમન ધનમા
છોડો હાથ બસ નાથ જવુ છે જમવા મારે નાતીમા—હુ નહિ જવા દઉ

ચોક ૧

પછી નારપર શ્રીહરી કૃષ્નજી મારે કુમકુમા સનન સનન
તમારો કુમકુમા કૃષ્ણ મને વાગે છે કોમળ જોબન
રમ હોલી દીલ ખોલી પ્રેમથી નહી આપુ તુજને અડમન
બોલે હસીને પ્રેમ તુ લેવાદે મુજને ચુબન
કાલે રમશુ હોલી આજ ઘેર જવાદો મુજને શારી કીસ્ન
સાસુ પુછસે કોણે રંગ છાટયો લુંટયું તારૂં જોબન
કોણે છાટયો રંગ મુછસે સાસુ જુડી ભર નાતીમાં—નહી જવા દઉ

ચોક ૨

શ્રી કૃષ્ણનો પુરાણો પ્રેમ જોઇ બઇ આધીન સુંદર નારી
તમારે સારૂં સામ હું લાવી રંગની પીચકારી.

પકડી પ્રેમથી હાથ સુંદરે શ્રી કૃષ્ણ ઉપર મારી
તેની પ્રેમથી નાકપર ગુલાલ નાખે ધીર ધારી
શામને સુંદર મળી આંગણમાં ફાગ રમાવ્યો છે ભાગી
ચુવા ચંદન અબીલ ગુલાલની ધુમ મચી સારી
પકડી સામને કરે સુંદર હું સમજી તમારી કાતીમાં—નહિ જવા

ચોક ૩

પકડી પીતાંબર કહે સુંદર નહી સાવ હું જવા દેવાની
તમારી પાસે કૃષ્ણ હું આજે ફગવા લેવાની
જે જે આપ કઇ જુલ્મ કરો તે તનપર મારી સેહેવાની
નહી જો આપો ફગવાનો વાત સખીને કહેવાની
તકસોર માફ હું માગુ શ્યામ છું દાસી હું તમ કહેવાની
રાતને દહાડો જબાપર નામ તમારૂ લેવાની
કહે ખ્યાલપર ખ્યાલ કથી–શીવલાલ રહે સુખ શાતીમાં-હું નહી

ચોક ૪ પુરણ

રંગત લંગડી ખ્યાલ વ્રથાનો.

એક રામકે નામ બીના નરસબી નામકો જાન વ્રથા
સદગુરૂ બીન ગ્યાન ભગવાનબી સધ્યાન વ્રથા—ટેક૦
નારી વ્રથા હે બીના પુરૂષ ઔર પીંડ બીનાહે પ્રાન વ્રથા
દયા બીનાકા–દાન ઔરમાન બી નાકા પાન વ્રથા
ભમચીને બીન વ્રથા હે બ્રામાન ધન બીના સતાન વ્રથા
ઘર નારીકો ત્યાગ પરનારી પ્રીતકો જાન વ્રથા
સત વ્રથા સંતોખ બીના ઔર ઘટ ખોને બીન ગ્યાન વ્રથા
સતગુરૂ બીન ગ્યાન ભગવાન બીના સધ્યાન વ્રથા

ચોક ૧

તગદીર બીના તદબીર વ્રથા હે બીના ગંગા અસ્નાન વ્રથા
આતમ રામકો પયછાને બીના ઔર પયછાન વ્રથા
સત સંગત બીન સમજ વ્રથા પહડે કોક બીના રતુદાન વ્રથા
રસીક પ્રીયાબીન ચાતુરી ઔર ગીતા બીન ગ્યાન વ્રથા
હસબી નહિ સાગર વ્રથા પ્રકાશ બીના હે ભાન વ્રથા
સતગુરૂ બીન ગ્યાન ભગવાન બીના સબ ધ્યાન વ્રથા

ચોક ૨

ધરમ બ્રથા બીન દયા બીન જો હરી હીરેકી ખાન બ્રથા
દાન બ્રથા હે માનબીન કુલબીના સતાન બ્રથા
દામ બીનાકા કામ બ્રથા એક બચન બીના જબાન બ્રથા
બલ બ્રથાહે કલબીન કલાબીના હે ચાચાન બ્રથા
મુરખ કયું કરતાહે અપની કાયાકા અભીમાન બ્રથા
સતગુરૂ બીન ધ્યાન ભગવાન બીના શબ ધ્યાન બ્રથા

ચોક ૩

સંત બીનાહેં ધરમ બ્રથા બીન દરશ ચક્ષુ સચમાન બ્રથા
ચારે કેહવો હરી કલ્યાણુ બીના કલ્યાણુ બ્રથા
અમરદાસ સતગુરૂ ગ્યાન બીન ઓર ગુરૂકા ગ્યાન બ્રથા
કહે હુસેકી બજમ એ અદુકા નીસાન બ્રથા
શીવલાલ કહે હમસે તકુબુર કયો કરતા સેતાન બ્રથા
સતગુરૂ બીન ગ્યાન ભગવાન બીન હે ધ્યાન બ્રથા

ચોક ૪ પુરણ

રંગત ખડી પાંચ તત્વની ખોળ

પાંચ તત્વમા આકાશ મોટા સાભળ કહું છુ મોં ફારી
આભથી નાનો વાયુથી અગ્ની જલ પૃથ્વી કહુ ખ ખારી—ટેક
તમો ભુલ્યા છો અનુક્રમભાર્ગ તે કહુ છું સૌ વીસ્તારી
પેલે નંબરે આકાશ જોઇએ ધુધુકાર પોલણુકારી
કશું નહી જા અવકાશ પહોળુ આકાશ તે શુણુજો ધારી
આકાશનુ તન કહો છો જુદુ કરો ગુરૂખો અધારી

ઝુલ

રવીચંદ્ર—તારા સહુ શુ મેર ઉપર ફરે છે દલવાદલને પણુ આધર
કલા કરે છે—વા૦

કહી હઉ જો વેદાંતમાં અથ તુરાના અંધકારી
આભથી નાનો વાયુથી અગ્ની જળ પૃથ્વી કહું ખંખારી

ચોક ૧

બીજે નંબર વાયુ પેદા થયો તેના ગુણ ગાવું છું
આરતસમાં હુકમ હરીના કેહવા પ્રમાણે ધારું છું

મારી વાત તમ જેવી જટળ નથી શાસ્ત્ર મુજબ સંભળાવું છું
અગન મેના માનો તો રૂબરૂમા સાચી મનાવું છુ

ઝુલ

સાંભળીને-જવાબ ચુપ સમજીને બેસો મનમા નહી તો બોસો
ભાઇ ભાર સભા રંગનમા

જ્ઞાની હોય તે સમજે જે છે તત્તવનીત અપરંમપારી
આભથી નાનો વાયુથી અગ્ની જળ પૃથ્વી ખ ખારી

ચોક ૨

ત્રીજે નંબર અગ્ની તત્વ છે તત્વ જ્ઞાનનો એધાર
જેને મલ્યા છે ગુરૂ અસલ ભાઇ તે પામ્યો છે સઘળો પાર
તત્વ જ્ઞાનને સમજ્યા વીના જપતપ સાધન સઘળા છાર
હુ તો તેનો સાર સમજવા તે જાણો મુરખ સરદાર

ઝુલ.

માટીમાં નહી-પાચોમા પાચો ભેગાસે આ મુદ્દા સમજે જે ગુરૂની
ઠોકર ખાસે—વા૦

સીહ બાળતુ થઇને કરે છે બકરો ગઈ છે બુધ તારી
આભથી નાનો વાયુથી અગ્ની જળ પૃથ્વી કહુ ખ ખારી

ચોક

ચોથે નંબર પાણી તત્વ છે સાભળજો ભાઇ ગાનારા
જેના વડે ચર અચર બનાએ જગત રચાઆ છે સારા
નવસો નવાણુ નદીઓ બની છે સપટ સમુદરની ધારા
એમા છે ઉના ટાઢા કઇ મોઠાને કંઇ ખારા

ઝુલ

ભગવતે—બાંધી મજાદેન સીધુ કીધું વસ કીધાં પાચે હરી
હુકમ રહે સૌ સીધુ—વા૦

સઘળુ વસાણુ હરીને હાથે તે છે મોટો વેપારી
આભથી નાનો વાયુથી અગ્નિ જળ પૃથ્વી કહુ ખ ખારી

ચોક ૪

પૃથ્વી તત્વ છે નાનો પાંચમો કહી તુરાને રાસ કરૂં
ખરી વાતને ખોટી કહેતો વેદાંત સાસ્ત્રને નાશ કરૂં

પુછ પુછવી બહુ સેલી પણ ખોલે તેને સાબાસ કરૂં
અગડ બગડનો ખ્યાલ બનાવ્યાથી તમને નહિ પાસ કરૂં

ઝુલ

દીધો જવાબ—હવે મારો સવાલ કરો કવીરાયા તમે તન આકાશ
નુ કહ્યુ બનાવ તેના પાયા—વા૦
માથુ કાન આંખ નાક હાથ છાતી કેડો ન્યારી ન્યારી
આભથી નાનો વાયુથી અગ્ની જળ પૃથ્વી કહુ ખખારી

ચોક ૫

પાચ તત્વ તારા ખોલી બતાવ્યા નાના મોટાની જુગતાઇ
જવાબ દીધો કાંટામા તોલી ના ઘટે વધે સરસ વરાઇ
સાહાઅલી મોબતસા દાસ અમગ્ની સાહેરી સવાઇ
નરોતમ હરજી કુબેર ગાવામા કરી ગયા બાસાઇ

ઝુલ

લખમણ—ખુસાલશીગથી તુ પ્યારા દરજે પીંગલ વ્યાકરણના
દોસ હરી તુ હરજે—વા૦
હરગોવન માધવ નાગરના મંગપર નીસાન જરતારી
આભથી નાનો વાયુથી અગ્ની જળ પૃથ્વી કહુ ખખારી

ચોક ૬ પુરણ

માંહીગર લંગડી.

પ્રેમી પ્રેમ વસ થાએ જાએ જીવથી પણ રાખે તેનો અરમાન
મોહી પ્રેમમા મરે ના ધરે દુખતે આપે પ્રાન—ટેક૦
કહુ વાતનો સાર યાર સાવકાર હતો કહુ વણી પુતર
પ્રેમી આશક પ્રેમથી મોહ્યો રાજાની પુત્રી પર
તે કુવેરી નામે લનાસાબુ બેસી રહેતો પ્રેમી નર
રાતને દહાડો પ્યારીને જોયા કરે છે ટગર મગર

સેર

ત્યાગી કુટુંબ પરીવાર અને ત્યાગી પોતાની નારને
પ્રેમને વસ થઇ પ્રેમીએ ત્યાગ્યો સૌ સંસારને
નીત ત્યાં ઝુરતો હતો તે પ્રેમી પ્રેમને કારને

ચારનું મન નારમા નાગણુની નારી યારને

દાદરો

નીરદે થઇને તે નારજી જુલ્મી હઇયાનો હારજી—જુરે છે પ્રેમી યારજી
નારને તે નહિ ગણો પ્યારો બહુ પ્યાર કરે છે—નાર મનમાન ધરે છે
પ્રેમે લપટાઇ મરે છે પ્રેમી નરને પ્રેમ પણે

ચાલ છોટી

પ્રેમી આશકને નારને લે મન લાગી કરી પ્યારી પ્યારી નીદરાથી ઉઠતો જાગી
રહે બેસી રાતને દહાડો અનજળ ત્યાગી દયા હીણુ નાર તેને જોઇને જાતી ભાગી

દોહરો

પ્રેમીનો પ્રેમ ગણુતી નહી કરતી બહુ ધીકકાર—લાલજી
જોઇ પ્યાર પ્યારા તણો હસતી તે બદકાર—લાલજી—૫૦
પ્રાણ પોતાનો આપી પ્રેમી નર રાતને દહાડો ધરતો ધ્યાન—માહી પ્રેમમા

ચોક ૧

હવે આગળ સાંભળજો દોસ્તો રાજાનુ સભળાવું બ્યાન
હતો દોસ્ત એક—માહીગર રાજાનો પુરણુ દીલજાન
નદી ઉપર જઇ માહીગર નીત એક માહીનો લેતો પ્રાણુ
રાજા વાસ્તે લાવતો દીલ કાડી નાસ્તા દરમ્યાન

સેર

માંહી મારી લાવતો નીત રાજાના આગળ ધરે
માંહીનુ દીલ ભુજીને નીત નાસ્તો રાજા કરે
માહીગર રાજાને પ્યારો દુ ખ સૌ દીલના હરે
માંહીગરને જોઇને રાજા બહુ આનદમાં ફરે

દાદરો

ચગાર રાજાનો ખાયજી તેને જોઇ સૌ હરખાયજી
કુ વેરી ગુણુ તેના ગાએજી
આશક થઇ માહીગર ઉપર તમો બસ મારા યાર છો
પ્રાણુ પ્યારા ભરથાર છો ઘણા ગુણુના ભંડાર છો મારા દીલના તમો દીલદાર છો

ચાલ છોટી

પકડી હાથ લઇ ગઇ રંગ મેલમાં નારી
હું દાસી સેવામાં હાજર છઉં અગીઆકારી
લઇ પ્રેમનું ચુંબન સુતા સેજ સવારી
હરરોજ માહીગર લાવતો માહી મારી

દોહરો

સવારમાં નાસ્તામાં માહીનું દીલ આપે લાવી—લાલજી
પછી પ્યારીને પ્રેમીનર નીત મલતો આવો-લાલજી—વા૦
ગુંપત વાત રહી ઘણા દીવસ પછી પાપ પ્રગટ થાસે
દીલજાન—મોહી પ્રેમમાં

ચોક ૨

રંગ ભવનમાં એક દીવસ—રંગીલી નાર કરે રગ વીલાસ
યારની સાથે સેજપર સુતી કરી ભોજન મુખવાસ
પ્રતસકાળ થઇ ગયો ન જા ગયો પ્રેમી બધાયો પ્રેમને પાસ
પછી જાગીયા તે બની માહીગર બહુ પામીયો ત્રાસ

શેર

પછી માહીગર તે કરવાળા ગયો—આ શું વાતજી
નારના આગળ કહી—પોતાના દીલની વાતજી
નાસ્તાનો વખત વીત્યો—થઇ ગયો વર ભાતજી
ક્યારે લાવું માહીનું દીલ—નીસેક રહું ઘાતજી

દોહરો

રડ છોડી સૌ પ્યારને—નાર સમજાવે યારને પ્રેમા બેઠો છે બારને
તેતો આશક છે મારાપર—આશક તે મારાપર થયો—પ્રેમે
લપટાઇ બેસી રહ્યો મારો એક બોલ ત્યા કહ્યો—આપસે
દીલતે પ્રેમીનર

ચાલ છોટી

તે પ્રેમી નરને પરનામથી મારા કેજો
તે આપે દીલ કાડી તે થાલમાં લેજો
તમો આવજો જટ એક પલ ત્યા ટકી ના રેજો
એ દીલ પ્યારા જઇ બબરચીને દેજો

દોહરો

માહીગર ત્યાંથી આવ્યો પ્રેમી નરની પાસ

પ્યારી દીલ માંગે છે તમારૂં નારી પ્રેમથી ખાસ
મારી કટાર દીલ કાઢુ પ્રેમી નર—નારને ખાતર થયો
બેજાન—મોહી પ્રેમમાં

ચોક ૩

પ્રેમીનર એ વણીક પુત્રની લાસ માછીગર દફનાવી
કોઇ ન જાણે વાત સૌ નારના આગળ દરશાવી
દીલ થાલમા મુકી માછીગર બબરચીને આપ્યુ લાવી.
લઇને હાથમા ભુજવા મુકયું અગ્નીને સળગાવી

સેર

ઉછલી પડયુ અગ્નીથી દીલ પપડાટ બોલ્યુ જાએ છે
અરથ મારો નાસ રહયો બે અરથે દીલમલી જાએ છે
તારે અરથે દીલબલે પણ નહી દયા દીલમાએ છે
મારૂ સંસારમા—નહિ કોઇ તારા શીવાએ છે

દાહરો

બોલતુ દીલ જોઇ ભાઇ—બબરચી ગયો ધ્રભરાઇ લાવ્યો રાજ
સભાની માઇ—ત્યા પણ લાગ્યુ બોલવા—મને તું છોડીને
પ્યારી—પ્રસન્ન થઇ બીજાને નારી—ધ્યાન લાવી મારી—અગન
હુ કેમ હોલાવવા—મોહી પ્રેમમા

ચાલ છોટી

પ્રેમી આસકને નાર જરાતું જોલે પપડાટ દીલરાજાની સભામા બોલે
એ ભેદ મરમનો કઈ નહી ત્યા બોલે—સઉ જોઇ વીસમે થયા વાત
અનમોલે

દાહરો

માછીગરને બોલાવી રાજા પુછવા લાગીયો વાત—લાલજી
આદીલ બોલતુ કયાથી લાવ્યો કહી દે સાચી વાત—લાલજી
મોટી માછી મારી હતીમે—સાભળ રાજા ચતુરસ જાન—મોહી પ્રેમમાં

ચોક ૪

ઇનામ લઇ માછીગર આવ્યો—જાહા હતુ પ્યારીનું દુવાર
પછી દીલતે રાજાએ લઇ મુકયુ ચૌટા મોજાર
સૌ ખળકતા થઇએ ખડી દીલતાં ઉછળતું કરે પોકાર
નીરદે નારને દયા ન આવી પ્રેમ વસ થઓ હુંકાર

સેર

દીલ લઇ રાજા બજારમા બેસતો દીન રતજી
ફકીર આવ્યો ત્યાં કોઇ એક દીન થતે પરભાતજી
ફકીર સૌ સમજ્યા હતા ત્યાં દીલના દીનના વાતજી
સૌસાર માંડીને હર્યો રાજાને લઇ એકાતજી

દોહરો

ફકીરનાં દીલને પુછે—તારા દીલનું કારણ શું છે—સૌ રાજાને કહ્યું છે
સંભળાવ્યો દીલનો સારજી—રાજા પુત્રી અવાસજી—આવી કરતે પાસજી
દીઠો માલીગર માસજી—નાખ્યુ તુરગ મોઝારજી

ચાલ છોટી

અરે પ્યારી પુત્રી તે કીધુ બઉ કદણુપન—કેમ ભુલી
પ્રેમી નરે આપ્યુ તુજ કરયુ તન
તે પ્રેમી નરને કાડ પુત્રી થઈ પરમન આસક તારા પ્રેમીના
આપતુ દરશન

દોહરો

શુણી વચન પીતા તણા હરખી સુદર નાર—લાલજી
પ્યારા આશકની લાસને ખોદી કાઢી છે બહાર—લાલજી—વા
કમળ નેન મુખ ચદ્ર મનોહર જોઇને નારી ભુલી ભાન—મોહી પ્રેમમાં

ચોક ૫

પોતાના મહેલમા લાવી પ્રેમી પ્યારીની લાસને સુદર નાર
દીલની જગાપર મુકયુ દીલ વીનતી કરવા લાગી હરવાર
પુરણ પ્રેમ જો હોય તો પ્રેમી કરો દાસીને અગીકાર
પ્રેમી આસક હોય તો ઉઠો માગ હૈયાના હાર

સેર

ઉર ધરી આનદ પ્યારા જુવો મુજ દાસી ભણી
માંગુ ક્ષમા અપરાધ મારા ઉઠો મુગટના મણી
પ્રેમ દાસીપર જો હોય તો ઉઠો શીરજના ધણી
ઉઠયો ઝટ શબ્દ શુણી તે પ્રાણની પ્યારી ભણી

દોહરો

આનંદયા સૌ નરો નારી ખુશબખતી રાજાને બારી
પરણાવી આપી કુમારી પ્રેમી તે આશકની સાથે

પુત્રી પ્રસન્ન થઈ મનમાં મના કંઇ ના રહી લગ્નમાં જસ થયો
સૌ જનમાં પુત્રી આપી રાય હાથે

ચાલ છોટી

દઇ દીધો ફાંસી રાજાએ માંહીગરને દઇ ઇનામ પ્રસન
કીધો ફકીર ચતરને
કહે હુસેન કહો ઉસ્તાદ દાસ અમરને ધનમાતા
ધન એવા પ્રેમી નરને

દોહરો

કદી કારીઆ બના છંદ એ તુટયો તારો આજ—લાલાજી
હવે ફરી ગાસે કદી તો જાશે તારી લાજ—લાલાજી
શીવલાલ છંદ કત કતે આજ કાપી લીધા દુસ્મનના કાન—મોહી• પ્રેમમાં

ચોક ૬ પુરણ

ખ્યાલ ચાર જુગનું વર્ણન—મેરી જાન

કહુ છુ તમને ચાર જુગનુ વર્ણન મારી જાન આજ સાંભળજો
ધરીને ધ્યાન
સતજુગ ત્રેતા દ્રાપુર કળજુગ ચારેના કહુ વરતમાન—ટેક
હતા હાર સમાના પ્રાણ જુવો સતજુગમા મારી જાન ધરમના
હતા પાય કહુ ચાર
સોનાની હતી ધરતી વળી માણસના સત આચાર
તીર્થ વ્રતને પુણ પૂજાઇ સ્વારની મારી જાન પ્રેમથી કરે સૌ
નરનાર વચન ફળે વિપ્રના જુંઠુ નહિ બોલે કોઇ લગાર

ઝુલ

સાત લાખની ઉપર કહું બે હજાર બીજા વરસ આઠસો સત
જુગનો વીસ્તાર
સતજુગમા થયા ઇશ્વરના ચાર અવતાર—મારી જાન વેદ એમ કહે
છે સમજો એમ ગુણવાન
સતજુગ ત્રેતાં દ્રાપુર કળજુગ ચારેના કહુ વીસ્તાર

ચોક ૧

ત્રેતાં જુગની તરતીબ હવે સાભળજો મારી જાન
જ્યાં સુધી રહે કાયામાં માંસ

જ્યાં સુધી રહે તો જુવો માણસના ઘટમાં શ્વાસ
આ આશથી પહેલા પુત્ર કદી મરે નહિ મારી જાન
માંગ્યા મેહ વરસે બારો માસ
ઝાડ પાન તો સદા ફલે થાય પુરી સૈની આસ

ઝુલ

ચાર લાખ વરસ છન્નું ત્રેતાનો વાસ વેદ ભણે છે
બ્રાહ્મણ વગર કીધે અભ્યાસ
પતીવ્રતા ન્યારી નર સૌહરના દાસ મારી જાન ધરતી
રૂપાની હતી સર્યમાન
સતજુગ ત્રેતા દ્વાપુર કળજુગ ચારેનો કહુ વીસ્તાર

ચોક ૨

ત્રેતા જુગ નરોને દ્વાપુર જુગ બેઠો—મારી જાન
કુસળ રહેતા સૌ નર નારી નર
રૂધીર સમાના પ્રાણ હતા એમ કહે છે જુવે સીસ્મર
ધરતી તાંબાની હતી કહું છું તમને—મારી જાન
સત સાત વસાએ ધરતીપર
દ્વાર સરગના બંધ થયા છે સાચી કહુ છું ખબર

ઝુલ

દ્વાપુરમાં બે અવતાર લીધા છે ઈશ્વર ભીખ લાગ્યા માગવા બ્રાહ્મણ
સૌ ઘરો ઘર
આઠ લાખ હજાર ૭ ચારસો વરસ તું સાભળ—મારીજાન
કલા દ્વાપુર જુગના એંધાન સતજુગ ત્રેતા દ્વાપુર કલજુગ ચારેના કહું
વરતમાન

ચોક ૩

હવે આવ્યો છે કલજુગ કથ મથન છે ભરી—મારીજાન
લાવ્યા છે કુડ કપટભાઈ વળી લાવ્યો છે સાથે લોભ લાલચને લાડાઈ
રક્ત અન સમાના પ્રાણ જુગત ઈશ્વરની—મારીજાન ધરતી માટીની દેખાઈ
ધરમ ગયો પાતાળ તાપ બહુ થાય દુનીઆ માંઈ

ઝુલ

કામ ક્રોધ લોભ અહંકાર રહયો ફેલાઈ સત શોધ્યું જડે નહિ
અસતમાં દુનિયા લોભાઈ

ચાર લાખને બત્રીશ હજાર વરસે ભર પાઈ મારી જાન થશે
કળજુગ સંપુર્ણ જાન

સતજુગ ત્રેતા દ્વાપુર કળજુગ ચારેના કહુ વરતમાન

ચોક ૪

સતજુગમા હતી આવરદા લાખ વરસની મારી જાન ત્રેતામાં દસ
હજારની થઈ

દ્વાપુર જુગમા આવરદા એક હજાર વરસની રહી
કળજુગમા તો સો વરસની કહેવાય મારી જાન દરેક જુગમાં તો
ઘટતી થઇ

આ સરવે હકીકત તમે કોઇ પંડીતને પુછો જઇ

ઝુલ

સંવત પુરપતી સવરસ બીજે વસે નહિ આધીન અમર એમ
ગયા શીખામણ દઇ

દામોદરે ચાર જુગની હકીકત કહી મારી જાન છંદ ગાએ
મોરાર ભગવાન સતજુગ ત્રેતા દ્વાપુર કળજુગ ચારેના કહુ વરતમાન

ચોક ૫ પુરણ

ખ્યાલ કનઇઆનો રંગત—ખરીફ

ખડા પનઘટપે નંદકા લાલ કનઇઆ બનશી બજાતાહે
છુપ કર આતા ચોર કયા અપના જોર દીખાતાહે
બીના બુલાએ સખી ઉપર ધસ ધસેકે આતાહે
પકડ જોબનકે રગડતાહે કનઇઆ બનશી બજાતાહે

ચોક ૧

બધકી વાડે ખોલવો મંદરમે ઘુસ જાતાહે
સંગ મરકી દસ બીસ લુટ વધઉસે ખીલાતાહે
આપ તો કુછ નહીં ખાતાહે કનઇઆ બનશી બજાતાહે

ચોક ૨

મેક પકડકે જટક સટક કરસે છુટ જાતાહે
શીરપર ઘટ હો સખી છોટે બચ્ચોકો સતાતાહે
ગાલ મનમાની ખાતા હે કનઇઆ બનશી બજાતાહે

ચોક ૩

એક દીન બંધન કીયા સખી ફીર કયા ઘભરાતા હે
છોડના આવું દૂર કસમ કયા અપની ખાતા હે
મોહે મારેગી માતાહે કનઇઆ બનશી બજાતા હે
ચોક ૪
પનઘટપર છુપ જાકે બાલ અપની શુન જાતા હે
બાલી ઉમરકી સખી પકડ કલી કલી લુટ જાતા હે
અધરકા રસ લુટ ખાતા હે કનઇઆ બનશી બજાતા હે
ચોક ૫
પકડકે બઇઆ સખી કનઈઆ ચીત હર જાતા હે
જરા ન બોલુ મે તો સામ હસ હસકે બુલાતા હે
અપની કયા અદા દીખાતા હે કનઇઆ બનશી બજાતા હે
ચોક ૬
એ સેરસી લે ખ્યાલ નએ શીવલાલ બનાતા હે
કઇ સુનકર છીપ જાય વો ફઝલ શરકર આતા હે
તુરરેવાલેકો નચાતા હે કનઇઆ બનશી બજાતા હે
ચોક ૭ પુરણ

ખ્યાલ બોલ નથની જવાબ તુરરાનો

પાંઉમે બાજે ઘુઘરૂ ઘનન અવાજ ઘનઘોરે
મીલે રસ્તેમેં સતગુરૂ દેવ તેરી નથની બતા કરે—ટેક
નીરંકાર કીરતાર નીરંજન શુના રઓ આયા
સપ્ત ધાતકી કોઠી બનાઇ ને શુન્ના મગવાયા
પાંચ માસે ઓર એક રતી પુર વજન નખી કીયા
નવ મહીને તક કામ ચલાયા ને પુરા ઘાત કીઆ
બોટ તેરવે ઉસમે રખે શુનજા સાહેરી—મીલે રસ્તેમે સતગુરૂ
ચોક ૧
કચ્ચા શુન્ના ઘસ નથનીકા શુંન બીજલસ અંદરે
તૈયાર કીઆ કુદરતને ખેઝ બનાયા માહામુરે
સો લાખાને ઉસમે રખા નથનીકે અંદરે
જમ જોતકી શુની સમાઈ શુનજા સાહીરે
મોતી ઉસમે ટંગે રહે હારો હારે—મીલે રસ્તેમે સતગુરૂ
ચોક ૨

એ ગમ સોયમકા ડડ બનાયા શુન સાહીરભાઇ
મન મોતી દો ડાલ દીઓ કયા કહુ મે ચતરાઇ
નવતાર નથની મધો ગાઓ સમજે સવાઇ
એક તાર જબ એંચ લીઆ સારી નથની બીગર ગઈ
દીઆ સવાલકા જવાબ ભવાજી મીજલસ અંદરે—મીલે રસ્તેમે સતગુરૂ

ચોક ૩

કોન નથનીકી માન પીતા જન્મ અસ્થાની
બ્રમ રૂપ કહેલાવે ઉસમે કહેતા નીસીઆની
મોહોબતખા સતગુરૂ હમારે શુન અમરત બાની
ખ્યાલી નગોતમ છદ બનાતે નથની મન માની
સોની ભગવાન છદ બોલતે સુરત અંદરે—મીલે રસ્તેમે સતગુરૂ

ચોક ૪ પુરણ

હોલી રંગત લંગડી

રાધીકા ઓર શ્રી કૃષ્ણ મીલ ખેલ રહે દોનો હોલી
રાધે બોલી સામના ડાલો રંગ ભીજે ચોલી—ટેક
એલો ફાગ મનમાની સામ મેન આપકો જાને દુંગી
ફગવા લુગી નદોગે આપ તો સખીયનસે કહુગી
સખી કોઇના ખેલે તુમસે ઓર મેભી કભીના ખેલુગી
ઠગ કહે લુગી—પીછેસે ગાલી તુમકો દે લુગી

તવીલ

બીન લીએ ફાગના ખેલુ કભી મનમારો પીચકારી કાહાના
દીલ ખોલકે ફાગ મુજે દેદો જીસકી ઇતેજારી કાહાના
ન છોડુ કભી લુગી અડકે મે પર ઘરકી નારી કાહાના
ન દોગે પીતાંબર લું છીનકે ફીર દુલે દામ ભારી કાહાના—વા૦
ઠગ જાતે સખીયનકો સામ એસીના મુજકો સમજે બોલી—રાધે બોલી

ચોક ૧

કહેલાતેહો છલ કપટીસો બાત તુમારીમે જાની
દધ કે દાની તુમ હો તો મેભીહું રાધે રાની
કભીના છોડું અડકે લુંગી દેખુ તુમારામે પાની
મુજે કયા જાની—તુમને મે બડી હું લુંગી નહી સાની

હરરોજ હમે બુલાતેથે પનઘટપર કર છલબલ કાહાના
રસ લુટકે ભાગ જાતે હરદમ મુઝે સમજકે એ અકલ કાહાના
મેરી સખીયનસે છલબલ કરકે ભગજાતે કરવલ સલ કાહાના
કભી આજમે જાનેદુ તુમકો પર કભીના છોડુ કલ કાહાના—વા૦
ફગવેમે મન મોહન તુમે ધરલે જાકર ખેલું હોળી—રાધે બોલી

ચોક ૨

લે ફગવેમે તનમન મેરા યું કર બોલે ધીર ધારી
ગવલન પ્યારી પકડ ડાલી રંગકી ગાગર સારી
પકડ હાથ પીચકારી સામને રાધે પર ભર ભર મારી
ભીંજે સારી—સામના મારોમે તુમસે હારી

તવીલ

જાને દોહ મે લગી દેર કીસન આવુ ઘર ઘર મટકી કાહાના
માર ગમે કરતે હો મુસ્સે નાહક જુમા જટકી કાહાના
મોહે ઘેર લીનીઆકે તુમને સખી આધારકો સટઉ કાહાના
પુછેગી સાસ કયા કહું ઉનસે નાહક તુમને હટકી કાહાના
છુપ કર આતે સામ બગલમે ગુલાલકી ભરકે જોલી—રાધે બોલી

ચોક ૩

નાહક ના રોકો ધીર ધર લગાડે રહમે ધરદો જાના
માનો કાહાન ખેલીગેં કલ તુમ બડી ફજર આના
બેસક મે આવુંગી આપકી કસમ કહું કરકે બાહાના
ફાગ ખેલાના—નાથજી મેરા તુમસે મનમાના

તવીલ

લુંગીં ફગવા અડકે મોહન દેકર મેરા તનમન કાહાના
કલ શુબોસે સામતલક મેં ખેલું તુમસે ફેરંગ કાહાના
કર રોજ મેરી સખીયનકો સન્તા લુટ ખાતે દધ માખન કાહાના
ઉનકાહી દાવ લુંગી તુમશે પીતંબર ઓર જુસન કાહાના
છીન લુંગી ચોળી પીતાંબર સખીયનકી મીલકે ટોલી—રાધે બોલી

ચોક ૪

[illegible]કી ફેટ પકડકર યું બોલી રાધે નારી
[illegible]રી—ખેલુગી તે કે ફાગ સખી આ સારી
[illegible] બધુ રમનને લીની હાથમે પીચકારી

સનમુખ મારી ભીંજ ગઇ ચોળી સાઉ જરતારી

તવીલ

બોલી રાધે અય મેરે રમન તુમકો અરપણ તનમન કાહાના
મેદાસી આપકે ચરનકી હરદમ દેના દરસન કાહાના
મેરે અબ્દુલ હુસેન ઉસ્તાદકો દેખ થરરાતે કઈ દુશ્મન કાહાના
શીવલાલ કહે કત ખ્યાલ મેરા કીસ્સે ન તુટે જીન કાહાના—વાહ
ગાડાજાઇને કહે આજ કોઈ કહે દેના એસી હોલી—રાધે બોલી

ચોક ૫ પુરણ

રંગત છોટી નાયકા ગોપી વીલાપ

અય સખી સામ સુંદરકો જરા ખબર દે—કહેકી ઘર કનઇયા
સોદાનુ નટવર દે—ટેક૦
હું દાસી અપની નીધામે હેરકી કરદે—કરદે યા નહિ તો અગન
કે ઉપર ધરદે
મયબી રહેકી માતીરી રૂતુ સીતલ કરદે—એસ બસનારેકો સામતું
જરા સબરદે
મયતર સરહી એક પ્રેમકી પ્યાલી ભરદે કહેકી ઘર કનઇઆ
જસોદા તુ નટવર દે

ચોક ૧

સોતન કુબજાવો મગેતો સે તુ જરદે જરદે યા નહિ તો લે મેરાજેવરદે
બીન દરસ દીવાની હુઇ તુ સામ સુંદરદે નહિ તો મે મરૂબી
બખાયલા મેરે ધરદે
મે દઉ સખીસો તનકો જાયજ હરદે કહે કીધર કનઇઆ જસોદા તું
નટવર દે

ચોક ૨

અય સખી સામ મીલનેકા કહુ હુ નરદે જા કહું રાંડ સોતનસે
મેરા અનવર દે
બીલખતહે સબી બીરજનાર દયાસા ધરદે જસોદા રોરો
મરજાએ ઊનકા પુતર દે
મેં મરૂં તેરે આગનમે મોહે ખંજર દે કહે કીધર કનઇઆ
જસોદા

ચોક ૩

બીન દરદ દીવાની હુઇ દરસ દીલ ભરદે કુછ રહમ નજર દાસી પર
અપની નીકર દે
કર કરૂના દરસ એક બાર અય રાધા બરદે અબદુલ હુશેનકો
ગ્યાન તુ દાસ અમર દે
શીવલાલ કહેતું ચરણયાપર ધરદે—કહે કીધર કનઃ'આ જશોદા તું
નટવર દે

ચોક ૪ પુરણ.

રૂખમણી હરણ રંગત

રૂખમણી સામકો મનાતી દુવારકા પઠવાઇ પાતી—ટેક
નગ્રકુંદલપુર ખુબ સોહાઅ એક સમેજા ચકોન આઅ
રાજા બીમકકી સભામે જાઅ રહે સબ કૃષ્ણ ચદનકે ગુન ગાઅ
શુનકે રૂખમણી રહી મનલાઅ પ્રેમ લત્તામે હરીહર કોચાઅ

દોહરો

મગન ભઇ હે રૂખમણી એક મટીકી ગોવર બનાઅ
અ સખ્યા પુષ્પ ચડાએક હાથ જોડી સીરનાઅ

ફેકતો

મીલાવો મુજકો હરીહર રૂખમણી માગે ગોરસેબર
નીત પુજા કરજાવે ઘર બીહાને દુપતીકા ચાહતી—દુવારકા પઠાઇ પાતી

ચોક ૧

સામકો નારદને કીઆથા જાન કન્યા બીમકકી હેસીલકી ખાન
અતી ગુણ રૂપ લક્ષ્મી સમાન તેજ બોત બીલર હાજેસાભાન
સામ બાત રખી હે દીલમે કાન નારદકો કીએ બીખ્યાદિ માન

દોહરો

જબ આએ હેલી હાવને જરા સઘ સીશુપળા
રૂખમણી ઘભરાએકે લીખી પાતી તન કાળ

ફેંકતો

પ્રેમ રગ રાતી પાતી લીની સામકી બીનતી બોત સીકીની પાતી
બામનકે હાથ દીની
...નો સેઘ વળાતી—દુવારકા પઠવાઇ પાતી

ચોક ૨

બ્રાહ્મણ તુંમ જાવ દુવારીકા આજ બસે જાહા શ્રી કૃષ્ણ મહારાજ
હાથ જોડી કહીએ રાજાધીરાજ બેગે આએ સીધ કરો સબ કાજ
દાસ તુંમરીકી રખની લાજ બ્રાહ્મણ શુન ચલાહે કરકે સાજ

દોહરો

બ્રાહ્મણી દુવારીકામે ગઆ જાહા શ્રી કૃષ્ણકા ધામ
પાતી રીની સામકો કરકે બોત પર નામ

ફૂંકતો

પાતી પહડકે મહા સુખ પાયા ફીર બ્રાહ્મણકે તઈજી માયા જીનકે
સંદેસા શુનવાયા—વા૦

રૂખમણી તુમરે ગુન ગાતી દુવારકા પહવાઇ પાતી

ચોક ૩

મીલકે કૃષ્ણ ચ ન બ્રાહ્મણ કીઆ કુંદલ પુરકો ગવન
ભીમકકે બાગમે કીયા આસન રૂખમણી આઇથી ગવરા પૂજન
પૂજકે પાઇ હરકે દરસન હુઇ વોમનમે બોત મનધન

દોહરો

ચોકી પહેરે બોતથે બીચ કૃષ્ણજી ધસ આએ
સબકે તઇ મોહીત કર દીઆ રથ આગેકો બડાએ

ફૂકતો

રૂખમણી રથકે પાસ આઈ સામને પકડ ઉસકી બાઈ ઉઠાકે રથમે બેઠાઇ
દુલારી મનમે ખુસ કુરાતી દુવારકા પહવાઇ પાતી

ચોક ૪

નીકલ ગએ કીસન સબકે આગે લગાના અશુરોકા લાગે
પ્રભુકી કલાહે અથાગે જરાસીગ સીશુપાલ બાગે
આકાશસે ગાએ ગૃદપ રાગે અપછરા ગાએ રાગ બે હાગે

દોહરો

આએ દુવારીકામે સબી કૃષ્ણ ઓર બલરામ
બેદ બીધીસે કહે અમર કીઆ બેહાકા કામ

ફૂંકતો

રૂખમણી સીતાકા અવતાર દામોદરકો હરકા આધાર દોરાય ગાવેગા
ઉસ બકાર

લીલા પ્રભુકી કહીન જાતી દુવારકા પઠાઇ પાતી

ચોક ૫ પુરણ

નાયેકા—લંગડી

નારી અરજ કરે છે સામ તમને મે કીધા કંઇ વારમ ધન
નેહ લગાડી ગયા કાં રહ્યા વીતી ગયા બાળ લગ્ન—ટેક
નાનપણાની પ્રીત ગોશર રમતા સાંજ સવાર આંગન
નીર અપરાધી અબળાનો વાંક નથી કેમ કીધુ કમન
નાહી ધોહીને તમ કાજે કરતીતી હું છપ્પનપરકર ભોજન
નેમથી પુંજા તુલસીની કરી જમનતા કંસાર સીખંડ
નાના વીધના ભજીઆ પાપડ અથાણાનો સભર વેગન—નેહ લગાડી

ચોક ૧

નાવલીઆના હાના લેતાતા પીયા કરીને બઉ ચુંબન
નાદાન છઉ હુ દાના તમે અકળના ભંડાર સજન
નખરો કરી કોને દેખાડુ ખીલતો બાગ ગુલઝાર ચમન
નાજુક તનપર ખીલ્યા છે કમળ ફૂલ કલીદાર જોબન
નેન ફરકે હઇયુ ધરકે થામે વીજળીના ચમકાર ગગન-નેહ લગાડી

ચોક ૨

નફલાલ તમ વીના કોને દેખાડુ સજી શણગાર ભુસન
નીસા સમેતો વીછુડા મારે ડખ થાએ અપાર જળન
ના કોઇ પ્યારો બીજો ઓલવે બળતી ધ્રુકની જાળ અગન
નીદરાવસ કરીને ગયુ છે બાજુબન જળેહાર રતન
નથી લખના કાગળનો કટકો ભુલી ગયા ઘરબાર વતન-નેહ લગાડી

ચોક ૩

નણુદબી મારી સભળાવે છે કડણુ કડવા હરવાર શુકન
ન્યાળુ જઇ બીજમા સાકળી શેરીના દુવારો દવાર ભોવન
નીરણે કરી ગઈ અમરદાસને કહયુ કાહાન હીરદાને કડને
નટખટ કરે બહુ જુદું છે એનુ હારો હાર વચન
નામ જપે મને હરી કહે દામોદર ચીતધાર ચેતન-નેહ લગાડી

ચોક ૪ પુરણ

કાયા ખોટી તે વીશે રંગત ખરી

કાચી કુંવી કાચની ફુટસે જેમ ફટાકડો ફટ
વીકરાળ લાગસે જોઇ કુથીઆર થઇરે તું જટ—ટેક૦

સતજુગ ત્રેતા દુવાપુરમાં આયુસ લાંબુ કીધું જગદીસ
જોઇએ છે દુનીયામાં આપણે કોઇ જીવે પચીશ કે ત્રીસ
કળજુગમાં થયું એક સો વરસનું તેમા ભોગવવા દસ કે વીસ
પુરાસો કોઈ કરે નહિ હૂ કહુ તે સાચું માનો આદીશ
કઈ મુંવા કંઇ મરસે જગમા જરૂર એક દહાડો ઝટપટ–ઉભો કાળ

ચોક ૧

દાદા કાકા મામા ગયા કઇ તેનો દીલમા વીચાર કર
ગયા છે તેનો સોક કરે સઉ તેજ ગતી આપણી અખર
રાત દીવસતો ભમ્યા કરે છે માથે કાળ તણું ચકર
પ્રાણ નીકળીને ચાલ્યો જશે ભાઇ ત્રાસ થસે આ કાયાપર
રહ્યા નહિ કોઇ રેસે નહિ એ જગમાં જોઇ લેતુ પરઘટ–ઊભો કાળ

ચોક ૨

કોઇને ધનુરવા કોઇને પક્ષવા કોઇને તો શુરવ્યાધી થાએ
કોઇને જળોધર કોઇને ભગદર કોઇને તો નાસુર કેવાએ
કોઇને દ ખારો કોઇને કોલારો તેથી ઝાડા ઉલટી થઇ જાએ
કોઇને તાવ આવે થાએ સનેપાત પછી તો તેનો નહિ ઉપાએ
ઉપાઓ કરાવવામા કરોડો તેથી પળમા થઈ ગયા ચટ–ઉભો કાળ

ચોક ૩

હાથી ઘોડા માલ ખજાના કોહોના મેલ કોના મંદીર
કોઇનું કુંટુબને મોસાળ કોઇનુ કોની બેનને કોના વીર
કોના જાયા કોની માયા કોનો જીવને કોનુ શરીર
સરવે તજીને જસે એ બજો આખર થઇને નાગો ફકીર
દયા દાન તુ કરી લે જગમા કાડીને મનમાથી કપટ—ઉભો કાળ

ચોક ૪

બાળપણામા વાહાલુ રમવાનું જુવાનીમા અસ્ત્રી વાહાલી
વહાલીના ફદમા ફસી પડે નર ચાહે હોય ગોરી કાળી
દાસ અમર આ કહનુ વખતે કહુ છુ નજરેથી ભાળી
પલમા પ્રાણ લઈ જશે કાળ કેઇ કરે ધણીએ રખેવાળી
દામોદર કહે હરી ભજી લો છોડી દો જગની ખટપટ—ઉભો કાળ

ચોક ૫ પુરણ

રંગત જુની પરભાત.

સબ રજનીબી હની ગુમાઈ તુને ; સોસોરી ગમાઇ તુને સોસોરી
ભોર ભયો ધનસ્યામ જગાવે ઉઠ રાધા ગોરી—ટેક
રબકો ભયો પ્રકાસ કાગ બોલન લાગે સારે- કાગ બોલન લાગે કારે
સસકી ફીકી જોત પડી ઓર મંદ ભએ તારે
પીરી પોહો ગઇ ફાટ ચીકલી કરતી ચીચીકારે—ચીકલી કરતી ચીચીકારે
જમનામે અસ્નાન કરે સાધુ બ્રામન સારે
તુ કે ઉપડી અચેત ચેતકર કહી માન મોરી—ચેતકર કહીમાન મોરા
ભોર ભઓ ધનસામ જગાવે શુન રાધા ગોરા

ચોક ૧

શુનો સામકે બચન-મનોહર શ્રી રાધે જાગી—મનોહર શ્રી રાધે જાગી
સીસ જુકાકર જોડ હરી કે ચરનોમે લાગી
દરસ પ્રભુકે કીએ મોહ માયા જગકી ત્યાગી—મોહ માયા જગકી ત્યાગી
કૃષ્ણ કૃષ્ણ ગુન લગી ગાવને હોને અનુરાગી
ભલી જગાઇ મોહે—આજબલ જાવુ કંથ તોરી—આજબલ જાઉ કથ તોરા
ભોર ભઓ ધનસ્યામ જગાવે શુન રાધા ગોરી

ચોક ૨

ફીર કરકે અસનાન—ધીયાન ધર બેઠી આગનમે—ધ્યાન ધર બેઠી આગનમે
મલા સુગધી બાલોમે મુખ દેખે દરપનમે
કર સોલા સીનગાર—આભૂક્ષન પેન લીએ તનમે-આભૂક્ષણ પેન લીએ તનમે
સીરી કૃષ્ણકી પૂજા કરકે મધન ભાઇ મનમે
ચચલ ચતુરશુજાન હતી બ્રીખભાનકી વો છોરી—હતી બ્રીખ ભાનકી વો છોરી
ભોર ભઓ ધનસ્યામ જગાવે શુન રાધા ગોરી

ચોક ૩

શ્રી રાધે ધનસ્યામ બની જીકી જોડી રસ બીસકી —બની જીકી જોડી રસ બીસકી
દીવસ અમાવસકે હર—રાધે ચદ્રની ચૌદસકી
કૃષ્ણ પ્રેમકે સીધ—નદી રાધે ઇમરત રસકી—નદી રાધે ઇમરત રસકી
બીલી કીસીકો પાર નહિ ઇન દોનોકે જસકી
દાસ અમરને ભરી ખુબ હરશુમ રનસે ભેરી— ભરી હર શુમ રનસે ભરી
ભોર ભઓ ધનસ્યામ જગાવ શુન રાધા ગોરી

ચોક ૪ પુરણ

ખ્યાલ ફુલનો રંગત ખડી

હરકી લીલા શુનલો પ્યારે—કલા ઉસીકી ભારી હે
જામફળમે જદુનાથ—કેળેમે ક્રસ્ન મોરારી હે
ખડબુચેમે ખટ દરશન—નારંગીમે નરસંગ અવતાર
જાબુમે જુગદીશ રહે—શુમ રેસો ભવ સીધુમે પાર
રહે લીબુમે લખમીપતી—કમરકમે કાન કેતા લલકાર
ગુંદમે ગીરીવર ધરહે—બીજ આમીએ રમે કરો બીચાર
કાકડીમે કરતે લીલા—કૃષ્ણકી નીયારી નીયારી હે
જામફલમે જદુનાથ કેલેમે કૃષ્ણ મોરારી હે

ચોક ૧

બોકલમે શ્રીનાથ—સકરટેટીમે સીતાપત માહારાજ
ફાલસેમે ગીરધારી—કેરીમે કાહનજી બનરી રહીહે આજ
બપયામેં એક આપ—બીલેમે બીઠલ રતે બીરાજ
સીંગોડેમે બસ રહે શ્રીપતી સેતુરમે સુન્દર સીરતાજ
દરાકમ દામોદર—દીનાનાથકા ગાથા પ્યારી હે
જામફલમે જદુનાથ—કેલેમે કૃષ્ણ મોરારી હે

ચોક ૨

દાનેમે દ્વારકેશ્વર—અનારમે ઈશ્વર આપ કહો
કોઠેમે ગોપાલ—કરમદે મે પ્યારે કે ચરણ ચહો
રાયેનમે રઘુવીર રહે—વાચ્યો કાતરેમે ચીત ચોરલેહો
જાયફળમે જગનનાથ—ખજુરમે મદદ ચાપદ હો
આનસે મેવો અલેક પુરૂષને—ધુલ રંગે શુન ધીર ધારીહે
જામફલમે જદુનાથ—કેલેમે કૃષ્ણ મોરારી હે

ચોક ૩

રામફળકે અંદર રહતે—રામચંદરજી નીરગુન ગાન
સીતાફળમે સામ—શેરડી મે જો કળ ચાહે સો પસ
કનમક અંદર ફરસરામ—વો અનારસમ અમર મહેલાવ
સફરજલમે શ્રી બાલ મુકુંદ—શ્રી મુખસે અપને લેતુ મનાય
ગીટાડમે ગીરજાપત—અંગુરમે વો બનવારી હે
જામફળમે જદુનાથ—કેલેમે કૃષ્ણ મોરારીહે

ચોક ૪

ટીમરૂમે ત્રીભોવનપતી—વો તાડ ફલીમે તારણ તરણ
મકઈમે માહારાજ હમારે—અમરદાસકે જાવ શરણ
અબદુલ હુસેન—કહે કરો—ખ્યાલ પરખ્યા નહી તો ચુમો ચરણ
શીવલાલ ભાઈકે છઠ શુન—શબ તુરરેવાલે હુવા મરણ
અલીભાઈ કહે શીવલાલ તો—ખ્યાલોકા બેપારી હે
જામફળમે જદુનાથ—કેલેમે કૃષ્ણ મોરારી હે

ચોક ૫ પુરણ.

લોકપ્રિય કલગી ગાયન સંગ્રહ

આ ચોપડીઓ મળવાનાં ઠેકાણાં.

૧. શ્રી "રાંદેર" પ્રીન્ટીંગપ્રેસ, ભાગાતળાવ–સુરત.

૨. હરગોવનદાસ હરકીશનદાસ–નવાપુરા ગોલાણુ શેરી–સુરત.

☛ એ બંન્ને ઠેકાણેથી મળશે.

